

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Joseph Ken Kiệt Vũ

37450 Whispering Heights Parkway

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 298 11/20/2016

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

Thứ Bảy:

5:30PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 7:30- 8:30PM

- Giải Tội: 7:00-7:30PM

- Tập Hát: 7:00-7:30PM

- Giáo Lý: 05:00PM-7:30PM

Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

**Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ**

Xin liên hệ Chủ Tịch Vũ T Kim Oanh
951-375-6687

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia

Xin liên hệ Cha Kiệt: 267-902-7264

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Ngoại Vụ: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Thủ Quỹ: Đoàn P. Thoại 858 449 7826

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Mai Thuận 951-591-3955

Thánh Thể: Vũ T Bạch Tuyết 951-834-6312

Phòng Thánh:

Huỳnh Tấn Cửa 626-278-4206

Thư Ký: Hà Đỗ 760 547-3444

Thánh Nhạc: Thiện Lê 951-775-2222

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông:

Nguyễn Q.Dung 951-375-9374

Nguyễn B. Sương 858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc

CN LỄ CHÚA KITÔ VUA TIN MỪNG

Lc 23, 35-43

Khi ấy, các thủ lãnh cùng với dân chúng cười nhạo Chúa Giêsu mà rằng: "Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Kitô, người Thiên Chúa tuyển chọn". Quân lính đều chế diễu Người và đưa dấm cho Người uống và nói: "Nếu ông là vua dân Do-thái, ông hãy tự cứu mình đi". Phía trên đầu Người có tấm bảng đề chữ Hy-lạp, La-tinh và Do-thái như sau: "NGƯỜI NÀY LÀ VUA DÂN DO THÁI".

Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ nhục Người rằng: "Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa". Đối lại, tên kia mắng nó rằng: "Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao? Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu?" Và anh ta thưa Chúa Giêsu rằng: "Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi". Chúa Giêsu đáp: "Ta bảo thật ngươi: ngay hôm nay, ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta".

CHIA SẺ TIN MỪNG

Đây là vua người Do thái

Lm. GB. Trần Văn Hào SDB

Hai ngàn năm trước, Philatô đã nêu ra câu hỏi Đức Giêsu có thực sự là Vua khi Ngài bị điệu đến trước mặt ông như một tên tội phạm. Sách Tin mừng thứ tư thuật lại mâu thuẫn này. Philatô dồn dập đặt ra nhiều nghi vấn, khi ông đối diện trước một con người đã từng được dân chúng tung hô là ‘Con Vua Đavit’, đã từng được mọi người nể phục như một ngôn sứ vì đã làm nhiều điều lạ lùng không giải thích được. Philatô càng ngạc nhiên hơn bởi lẽ, một ông vua phải có dáng vẻ oai phong và hiên hách, nhưng trước mặt ông chỉ là một con người rất bình thường, trong tay không có một tác sắt để tự bảo vệ, không có một chú lính quèn để hộ tống. Ông mở to con mắt nhìn vào Đức Giêsu với sự kinh ngạc. Nếu ở vào vị trí của Philatô chắc hẳn chúng ta cũng sẽ đặt nghi vấn giống như vậy. Tuy nhiên khi đối diện với Philatô, Đức Giêsu đã không cần che dấu căn tính của mình. Ngài trả lời: “ Chính ông nói tôi là vua. Tôi đã sinh ra và đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật. Ai đứng về sự thật thì nghe tiếng tôi”. Đức Giêsu khẳng định Ngài chính là Vua, và Ngài đến trong trần gian để khai mở Vương quốc của sự thật. Những thần dân của Ngài sẽ nghe tiếng Ngài vì họ là những công dân của Vương quốc ấy. Philatô không hiểu và hỏi lại: “ Sự thật là gì?” Ông chắc chắn không hiểu nổi vì ông đâu có phải là thần dân của vương quốc mà Đức Giêsu đã khai sáng (Ga 18, 33-38).

Trong Tin mừng Gioan, Chúa Giêsu cũng nói khá nhiều về ‘sự thật’. Ngài mặc khải tiệm tiến về Vương quốc mà chính Ngài sẽ khai mở. Khi nói chuyện với người phụ nữ Samari bên bờ giếng Giacóp, Đức Giêsu đã vén mở một nền phụng tự mới trong Vương quốc ấy: “ Thiên Chúa là Thần khí và những kẻ thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong Thần khí và sự thật” (Ga 4, 24). Cũng vậy trong bữa tiệc ly để giã từ các môn sinh, Chúa Giêsu đã nói với Tôma: “ Thầy là đường, là sự thật và là sự sống” (Ga 14, 6). Đức Giêsu sẽ ra đi, tiên nhận cái chết và khai lập vương quốc của chân lý. Đồng thời Ngài cũng chính là sự thật, là con đường dẫn đưa chúng ta đi vào vương quốc vĩnh cửu để chúng ta được sống và sống dồi dào (Ga 10, 10). Đối diện trước Philatô, Chúa đã khẳng quyết căn tính của mình, nhưng chắc chắn Philatô không hiểu nổi vì ông ta không ở trong quỹ đạo Nước Trời. “Nước tôi không thuộc thế gian này”(c 36). Tuy nhiên, chính Philatô đã cho treo một tấm bảng đóng trên Thập giá với hàng chữ: ‘Đây là vua người Do thái’. Có lẽ đây không phải là một sự tình cờ, song Thiên Chúa đã định liệu và sử dụng một ông quan ngoại giáo để công bố cho cả thế giới biết Đức Giêsu chính là Vua đích thật. Tuy nhiên chúng ta cần suy tư sâu xa hơn để tìm hiểu xem, trong vương quốc sự thật ấy, Chúa đã hành xử vương quyền như thế nào?

Đức Giêsu quả là một vị Vua rất khác người, chẳng giống ai. Vương miện của

Ngài là một vòng gai thắm máu đầy nhục nhã. Cầm bào Ngài khoác chỉ là một tấm thân trần trụi bị treo thân vào khổ giá như một tên tử tội. Ngài vàng cao sang của Ngài là chỗ chuyên để hành quyết những tên cướp đáng sợ. Ngài đã đi xuống tận đáy bùn đen của xã hội loài người, bị đầy đọa, bị chửi rủa, bị khinh miệt và cuối cùng bị giết chết. Vương quốc Nước Trời mà Ngài nói tới là một Vương quốc đảo lộn mọi bậc thang giá trị mà con người vẫn thường đặt định. Sống trong Vương quốc đó, ‘ai làm lớn nhất phải trở nên người bé nhất’. Chính Ngài là một vị Vua cai trị theo một cung cách khác thường, đó là “Con Người đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến ban sự sống cho nhiều người” (Mc 10,45).

Philatô không hiểu là phải, bởi vì ông chưa làm ‘thẻ chứng minh nhân dân’ để trở thành công dân của một vương quốc xem ra có vẻ quái chiêu và nghịch thường đến như vậy. Nói tắt một lời, Vương quốc mà Chúa Giêsu thiết lập chính là Vương quốc của tình yêu. Đó không phải là một quốc gia hùng mạnh về quân sự, về dầu hỏa, về đôla hay về khí tài. Vương quốc của Đức Giêsu đích thực là Vương quốc tình yêu. Chỉ sống trong tình yêu chúng ta mới có được thẻ ID, thẻ căn cước để vào Nước Trời, nước của Ngài.

Trong bữa tiệc ly, Đức Giêsu đã cúi xuống rửa chân cho các học trò. Ngài nói với họ: “Nếu Thầy là Chúa, là Thầy mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau” (Ga 13, 14). Việc rửa chân cho khách đến nhà là công việc của những tôi tớ, thường là những tên nô lệ được ông chủ mua về. Người nô lệ không có một quyền hành nào cả và họ phải làm mọi công việc theo ý chủ. Đức Giêsu là Chúa, là Thầy, là Vua Chúa hay là bậc Tôn sư của các môn đệ. Nhưng Ngài đã khiêm tốn hạ mình xuống để phục vụ như một tôi tớ hèn mọn. Vì thế trong bữa tiệc ly, Chúa Giêsu nói đi nói lại cho các học trò về khuôn mẫu của tình yêu. “Không có tình yêu nào cao quý cho bằng mối tình của người hiến ban mạng sống cho bạn hữu” (Ga 15, 13). Tình yêu chính là ‘bộ luật dân sự’, là hiến pháp căn bản của Vương quốc Nước Trời. Tình yêu cũng chính là tên gọi của Thiên Chúa, hay nói cách khác tình yêu là chính Vương hiệu của Đức Kitô. Trên Thánh giá, Đức Giêsu cũng hành xử vương quyền Ngài để phong thánh cho một tên trộm khét tiếng. Nếu không đi vào quỹ đạo tình yêu và lòng thương xót Chúa, chúng ta sẽ không thể hiểu động thái khác thường này.

Ngày 11/11/1951 trong một bài diễn từ, Đức Thánh Cha Piô 12 đã kể lại một giai thoại. Có một phụ nữ kia rất đạo đức, nhưng sức khỏe quá yếu ớt. Cô ta bị chứng sung màng phổi và rất khó thở. Lâu lâu căn bệnh tái phát làm cô rất đau đớn. Nhưng cuối cùng cô cũng lập gia đình, mang thai và chờ ngày sinh nở. Bất hạnh bất ngờ ập đến. Căn bệnh năm xưa tái phát trầm trọng. Các bác sĩ đề nghị phải hủy bỏ thai nhi để bảo toàn tính mạng cho người mẹ. Người chồng cũng đồng ý như thế. Cô đã cầu nguyện trong nhiều ngày và kiên quyết từ chối lời đề nghị

của bác sĩ. Cô nói trong nước mắt: “ Tôi không thể giết con của tôi. Con tôi phải sống, cho dù tính mạng tôi có ra sao đi nữa”. Cô ta chấp nhận tình huống xấu nhất có thể xảy ra và phó thác hoàn toàn cho Chúa. Cuối cùng cô đã sinh được một bé gái kháu khỉnh, nhưng sau đó sức khỏe của cô ngày càng suy kiệt. Hai tháng sau, người phụ nữ tắt thở, trên tay vẫn ôm chặt đứa con mà cô ta hết lòng thương mến. Hơn hai mươi năm trôi qua, người ta thấy một nữ tu trẻ rất xinh đẹp đang ân cần chăm sóc cho các cháu bé mồ côi trong một trại tế bần. Vòng tay thân thương và cặp mắt long lanh của vị nữ tu sáng rực lên nét yêu thương mà chị đã được truyền thụ lại từ chính người mẹ của mình; người phụ nữ năm xưa đã chấp nhận hy sinh tính mạng để cho con bà được sống. Người mẹ can đảm này đã được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô 2 tôn phong Chân phước, bởi vì bà đã thực sự đi vào Vương quốc tình yêu theo dấu chân của Đức Giêsu. Chính Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô 2 đã nói: “ Một đất nước nào, một chế độ nào cho phép con người sát hại lẫn nhau, thì đất nước đó, chế độ đó đang đi tới hủy diệt”. Đó là một đất nước đi ngược lại hiến pháp của Vương quốc Đức Giêsu. Sống trong Vương quốc này, Đức Thánh Cha mời gọi chúng ta phải sống với một nền văn minh mới, đó là ‘nền văn minh của tình yêu’. Mẹ Têrêsa Calcutta cũng đã từng nói: “ Một người mẹ nhẫn tâm giết chết con của mình, thì không còn một thứ tội ác nào mà họ không dám làm”. Biết bao tội ác nhan nhản đang xảy ra trong xã hội hôm nay vì người ta đang dần đánh mất đi thẻ ID (identity card) để chứng minh mình là công dân Nước Trời.

Một nhà tâm lý học đã nói: “ Trong tình yêu, con người rất dễ trở thành người điên.” Điều đó rất đúng nếu chúng ta ngắm nhìn Thập giá Đức Giêsu và Vương quốc của Ngài. Hêrôđê đã mặc cho Chúa chiếc áo đỏ để chế diễu Ngài như một ông vua nửa điên nửa khùng. Khi chịu đóng đinh trên Thập giá, chiếc áo đỏ của Chúa đã bị lột ra, nhưng sự điên rồ vẫn còn rất đậm nét. Cũng trên Thập giá điên rồ ấy, Đức Giêsu khai mở Vương quốc sự thật, đó là Vương quốc của tình yêu. Càng sống sung mãn ơn gọi tình yêu, chúng ta càng trở nên thân dân của Vương quốc cao cả này. Lúc bấy giờ “ Ai nấy sẽ thấy Người, kể cả những kẻ đã đâm người. Kia Người ngự đến giữa đám mây”.

SÔNG ĐẠO

Chiếc xe ân tình

Với mong muốn giúp mặc những bộ quần áo cũ ở Đà Nẵng đã tình" của mình hàng tuyến phố như một tình thương yêu giữa

đỡ người nghèo được áo lành lặn, ông cụ 77 cùng "chiếc xe ân ngày đi qua những chiếc cầu nổi, gắn kết người cho và người

nhận.

Thời gian gần đây, trên các tuyến đường ở Đà Nẵng xuất hiện một chiếc xe lạ với dòng chữ "Cũ cho, sạch cho, người cần dùng lấy dùng" khiến nhiều người tò mò.

Càng bất ngờ hơn khi chủ nhân của chiếc xe đặc biệt này là cụ Nguyễn Công Long, năm nay đã 77 tuổi, trú tại kiệt 12 đường Hoàng Diệu, quận Hải Châu, Đà Nẵng.

Lòng vòng quanh thành phố, cuối cùng chúng tôi cũng tìm gặp được ông Long đang ngồi bên góc đường gần cầu Rồng. Dù đã hơn 4 giờ chiều nhưng trời vẫn còn nắng gắt, không khí oi ả khiến mồ hôi trên khuôn mặt ông rơi lã chã. "Sợ đến mai không có đủ áo quần mang về Quảng Nam cho bà con ở làng chài ChanChu nên trưa nay tôi tranh thủ chạy xe lên Cẩm Lệ để chở áo quần người ta cho. Tối nay về nhà tôi sẽ tranh thủ giặt giũ cho khô rồi đóng gói lại, trưa mai mang đến cho những người cần chúng", ông Long cười tươi nói.

Ông Long trước đây là tài xế lái xe tải, sau này già yếu, ông xin qua làm bảo vệ ban đêm cho một công ty tư nhân. Với đồng lương ít ỏi chưa tới 3 triệu đồng, thế nhưng mỗi tháng ông tình nguyện trích ra một nửa để đi làm từ thiện.

Từng đi nhiều nơi, chứng kiến nhiều hoàn cảnh khó khăn, thiếu thốn, trong khi đó nhiều gia đình khác lại có điều kiện, khi đi mua sắm về liền bỏ bớt những món đồ cũ vẫn còn tốt. Vậy là ông quyết định tự bỏ tiền để làm một chiếc xe kéo với mục đích đi quyên góp áo quần, giày dép, sách vở cũ từ mọi người để làm từ thiện. Với tiêu chí "cũ người, mới ta", hằng ngày ông cùng chiếc xe của mình đang đi qua các tuyến phố của Đà Nẵng để quyên góp những bộ áo quần của các mạnh thường quân.

Mỗi ngày ông đi vòng qua nhiều tuyến phố ở Đà Nẵng và cứ đến một địa điểm cố định như phía đuôi cầu Rồng, Công viên 29/3, đầu đường Phan Chu Trinh thì ông lại dừng lại khoảng 30 phút để chờ các nhà hảo tâm mang áo quần đến. Sợ những người nghèo cảm thấy mặc cảm nên tất cả áo quần, giày dép thu gom được ông Long đều giặt giũ sạch sẽ và xếp gọn gàng vào những chiếc túi ni lông. Sau đó, ông một mình chở đến cho các gia đình có hoàn cảnh khó khăn, các địa phương còn nghèo khó, hay các trung tâm bảo trợ xã hội để trao tận tay cho những người cần.

"Người nghèo cũng có lòng tự trọng của họ, tặng quần áo cũ rồi nhưng phải làm sao đó để khi nhận, họ cảm thấy vui mới được. Nói là đồ cũ nhưng tôi cũng đã lựa rất kỹ, những bộ nào cũ quá tôi bỏ ra, còn những bộ nào được thì tôi mang giặt sạch sẽ và là ủi cẩn thận rồi mới mang cho, mình làm sao để khi người nghèo nhận được đồ mình tặng, họ không cảm thấy buồn.

Trước khi chở quần áo đến địa phương nào, tôi sẽ đi tiên trạm ở nơi đó trước một ngày để khảo sát xem bà con cần khoảng bao nhiêu đồ. Mọi người hỏi xin bao nhiêu bộ, tôi sẽ chọn áo quần vừa theo kích cỡ người cần mặc và đúng số lượng, đúng giới tính để mang đến biểu họ, chứ sợ cứ mang đến đó rồi đổ ra mọi người không lấy hết, bỏ tùm lum phí phạm, tôi lại buồn lắm", ông Long tâm sự.

Được biết, trước đây khi còn làm tài xế, mỗi tháng ông Long vẫn thường xuyên cùng vợ mình đi phát cơm từ thiện tại các bệnh viện và giúp đỡ trẻ em bị bệnh tật. "Bây giờ già yếu, làm không ra tiền như trước nữa nên tôi mới nghĩ ra cách dùng sức để đi kêu gọi quyên góp giúp đỡ cho người nghèo như thế này!", ông Long trải lòng.

Người nghèo cần gì, bao nhiêu bộ áo quần, ông đều ghi hết vào sổ để cố gắng xin cho họ những gì họ cần, tránh lãng phí áo quần mà các nhà hảo tâm ủng hộ. Bây giờ, việc tốt như được lan tỏa, nhiều người biết việc làm của ông nên cũng nhiệt tình ủng hộ dù họ cũng không khá giả gì. Vừa mang một bao áo quần đến cho ông Long, chị Nguyễn Thị Thu Hà, làm công nhân môi trường ở quận Thanh Khê cười tươi nói: "Thấy ông hằng ngày cứ chạy xe đi quyên góp áo quần cho người nghèo, tôi cũng muốn đóng góp. Dù mình cũng không giàu có gì nhưng ở nhà cũng có một ít đồ cũ không dùng đến nữa nên hôm nay mang ra ủng hộ cho ông, biết đâu ở nơi nào đó sẽ có những người cần đến".

"Mình thấy hành động của cụ Long thật sự rất ý nghĩa và cao đẹp. Mình hy vọng Đà Nẵng sẽ có nhiều hơn những hành động đẹp như thế này để những người trẻ như chúng em học hỏi và noi theo", bạn Nguyễn Thị Ngân, sinh viên trường Đại học Duy Tân, chia sẻ.

Với mong muốn tấm lòng trao đi, nụ cười ở lại, ông Long hy vọng không chỉ là người nghèo mà bất kỳ ai thiếu đều có thể đến đây để lấy quần áo. Một chiếc áo, một đôi giày tuy nhỏ nhưng đối với người nghèo thì đó là một món quà ấm áp tình người.

Chia tay ra về, tôi hỏi ông về những dự định sắp tới, rít một hơi thuốc thật dài, ông Long默默 chia sẻ: "Chừng này tuổi rồi không biết còn sống được bao lâu nữa, nhưng hễ còn người nghèo cần quần áo và còn có người cho quần áo thì tôi vẫn tiếp tục việc làm của mình cho đến khi nào không đi nổi nữa mới thôi".

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

ĐTC gặp gỡ và lắng nghe các linh mục hội tục chia sẻ tại một chung cư

Hôm thứ Sáu 11.11, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gặp một nhóm những linh mục hội tục trong những năm qua và ngài cho họ thấy sự gần gũi và tình cảm của mình dành cho họ.

Đây là một chuyến viếng thăm bất ngờ của ngài đến một chung cư nằm ở ngoại ô

Rome đề gặp gỡ nhóm linh mục hồi tục này mà trước đó họ đã mong mỗi được một lần gặp ngài. Nhóm linh mục hồi tục này gồm có: 5 người Ý, 1 người Tây Ban Nha và 1 người người gốc Châu Mỹ Latinh.

Chuyến viếng thăm này là một công việc diễn tả lòng thương xót trong Năm Thánh Lòng Thương Xót mà ĐTC đã chọn trong ngày thứ Sáu của mỗi tháng. Theo một tuyên bố của Vatican cho biết những linh mục trẻ hồi tục này đã gặp nhiều vấn đề khó khăn khi đưa ra quyết định hồi tục vì họ đã gặp rất nhiều phản đối của các linh mục đoàn, của gia đình, thân nhân.

Hầu hết đây là những linh mục đã có nhiều năm phục vụ tại các giáo xứ. Họ cảm thấy cô đơn, hiểu lầm, mệt mỏi vì trước những công việc mục vụ khiến họ suy nghĩ lại ơn gọi của mình và quyết định hồi tục. Các linh mục hồi tục này chia sẻ với ĐTC rằng, họ cũng đã phải tranh đấu trong nhiều tháng, thậm chí trong nhiều năm trước khi đi đến quyết định rời khỏi chức linh mục để lập gia đình.

DHY Daniel DiNardo và ĐTGM Jose Gomez được bầu làm chủ tịch và phó chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ

Trong phiên họp ngày 15 tháng 11, các Giám Mục Hoa Kỳ nhóm họp hội nghị mùa thu tại Baltimore đã bầu Đức Hồng Y Daniel DiNardo, Tổng Giám Mục Galveston-Houston, làm chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ thay cho Đức Tổng Giám Mục Joseph Kurtz của tổng giáo phận Louisville, Kentucky, vừa hoàn tất nhiệm kỳ ba năm của ngài.

Việc chọn Đức Hồng Y Daniel DiNardo và Đức Tổng Giám Mục Jose Gomez với đa số áp đảo phản ánh khuynh hướng chính thống của các Giám Mục Hoa Kỳ.

Đức Hồng Y DiNardo là một trong 13 vị Hồng Y đã ký tên trong một lá thư gửi Đức Giáo Hoàng hơn một năm trước đây để phản đối cách thức tiến hành Thượng Hội Đồng Giám Mục về Gia Đình, và nêu ra các quan ngại về kỷ luật bí tích đối với đề nghị của Đức Hồng Y Walter Kasper muốn cho những người Công Giáo đã ly dị và tái hôn được rước lễ trong một số trường hợp.

Đức Tổng Giám Mục Gomez cũng nổi tiếng là một nhà lãnh đạo chính thống đã từng đảo ngược một số sáng kiến ‘liberal’ trong tổng giáo phận San Antonio, Texas. Ngài đã từng giải tán Ủy ban Công lý và Hòa bình của tổng giáo phận sau khi một số thành viên trong ủy ban này lên tiếng phản đối một tu chính án cấm hôn nhân đồng tính tại Texas. Trong cuộc bầu cử tổng thống năm 2008, ngài đã công khai chống lại việc Đại học St Mary, là trường đại học Công Giáo lâu đời nhất ở Texas, cho phép ứng cử viên ủng hộ phá thai Hillary Clinton tổ chức một sự kiện trong khuôn viên trường.

Theo trung tâm nghiên cứu CARA tại Đại học Georgetown, Công Giáo cho đến nay là truyền thống đức tin có đông tín hữu nhất tại Hoa Kỳ, với hơn 68 triệu

thành viên. Các Giám Mục Hoa Kỳ bế mạc cuộc họp mùa thu vào ngày thứ Năm 17 tháng 11.

Các tín hữu Công giáo Nam Hàn phúc âm hóa Á châu

Seoul, Nam hàn – Các tín hữu Công giáo Nam Hàn có lập trường truyền giáo duy nhất; đó là nhận định của giáo sư Kirsteen Kim, một giảng viên thần học và thế giới Kitô giáo tại đại học Leeds ở vương quốc Anh.

Giáo sư Kim nói: “Từ những năm 1990, Vatican đã khuyến khích Giáo hội Hàn quốc nhận nhiệm vụ truyền giảng Tin mừng cho phần còn lại của châu Á. Lời khuyến khích này không chỉ đề cập đến phẩm chất của chứng nhân mà cả đến các quan tâm thực tế.”

Có khoảng 200 Linh mục Nam Hàn đang truyền giáo tại các quốc gia khác và 400 vị đang phục vụ các cộng đoàn Hàn quốc hải ngoại. Hội Thừa sai Hàn quốc, được thành lập vào năm 1975, cũng đã gửi hơn 70 Linh mục ra nước ngoài truyền giáo. Bên cạnh đó, có khoảng 700 tín hữu Hàn quốc, phần lớn là các nữ tu, đang phục vụ trong các hội dòng truyền giáo ở hải ngoại.

Giáo sư Kim chia sẻ trên báo The Catholic Herald: “Hoạt động truyền giáo của Hàn quốc được thúc đẩy một phần bởi ước muốn chia sẻ tự do tôn giáo và một phần bởi hy vọng về một nền hòa bình thế giới sẽ đưa đến tái hiệp nhất với Bắc hàn.”

Công giáo đến Hàn quốc đầu tiên vào cuối những năm 1700, do các giáo dân chứ không phải các nhà truyền giáo hay Giám mục. Giáo hội đã tồn tại qua cuộc bách hại dữ dội, với 103 vị tử đạo đã được Đức Gioan Phaolô phong hiển thánh vào năm 1984 và 123 vị được Đức Phanxicô phong chân phước vào tháng 8 năm 2014 khi ngài thăm nước này. Lịch sử Giáo hội Công giáo Hàn quốc bao gồm 35 năm chiếm đóng của Nhật và cuộc chiến tranh Hàn quốc. Theo giáo sư Kim, điều này giúp Giáo hội ý thức về sự cần thiết là “một Giáo hội nghèo cho người nghèo. Có một chiều kích xã hội sâu đậm trong việc loan báo Tin Mừng. Lịch sử tử đạo đem lại cho Giáo hội Hàn quốc sự đồng hóa với người nghèo và người đau khổ và sẵn sàng hy sinh.”

Hiện nay, Giáo hội Công giáo Nam Hàn có khoảng 5 triệu tín hữu, chiếm hơn 10% dân số. Họ ở tầng lớp kinh tế xã hội trên mức trung bình.

Khủng hoảng của các Linh mục cao niên ở Ai len

Dublin – Với độ tuổi trung bình của các Linh mục là gần 70 và một số lớn trong độ tuổi 80 và một ít ở tuổi 90 vẫn đang làm việc, các lãnh đạo của Hiệp hội Linh mục Công giáo cảnh giác về sự gia tăng khủng hoảng và cô đơn các Linh mục phải đối diện và đang tìm giải pháp phúc lợi cho vấn đề “chi tộc các Linh mục bị mất của Ái nhĩ lan”. Đây là mục đích tiên quyết của hội nghị hàng năm được nhóm họp vào ngày 16/11.

Cha Brendan Hoban, sáng lập của Hội, sẽ thuyết trình ở hội nghị với đề tài “Có

phải chúng ta đang giết các Linh mục?”, trong đó cha chú trọng đến cảm giác thất vọng đang gia tăng và các vấn đề sức khỏe mà các giáo sĩ lớn tuổi đang gặp. Cha cho biết vấn đề là do áp lực gia tăng mà các Linh mục gặp phải khi phải làm việc quá tuổi nghỉ hưu thường lệ do tình trạng thiếu Linh mục.

Cha Hoban, 69 tuổi chia sẻ là vì thiếu ơn gọi nên hầu hết Linh mục được khuyến khích tiếp tục làm việc. Do đó, thực tế thì nghỉ hưu không còn là một lựa chọn. Nó dường như bị loại bỏ. Các Linh mục ít hơn nên gánh nặng công việc gia tăng. Cha nói: “Nếu bạn còn trẻ và sức khỏe tốt, dăng 4 hay 5 lễ vào cuối tuần không thành vấn đề, nhưng thực sự là thử thách khi bạn già đi. Cách đây 20 năm, dễ dàng tìm Linh mục để thế chỗ nếu một Linh mục muốn lấy ngày nghỉ. Nhưng bây giờ rất khó và đôi khi có những Linh mục không được một ngày nghỉ nào.” Cha cũng cho biết trước đây các nhà xứ thường có người giúp việc nấu nướng và dọn dẹp nhưng hầu như các xứ hiện nay không có và các Linh mục phải tự làm lấy. Cha nhận định: “Đây là những Linh mục mà tôi miêu tả như chi tộc bị lạc mất. Họ không còn có những phẩm chất của cuộc sống và họ cần sự quan tâm của chúng ta bởi vì nhiều vị đang ở trong tình trạng thất vọng.”

Tìm Chúa trong thùng rác ở Manila, Phi Luật Tân

Linh mục Matthieu Dauchez, người ở trong các thành phố ổ chuột nghèo nhất thủ đô Phi Luật Tân. Các thành phố ổ chuột ở đây là các thành phố ghê gớm nhất thế giới, nơi hàng triệu người Phi Luật Tân sống trong cảnh khốn cùng đen tối nhất. Tuy thế linh mục Matthieu Dauchez thấy ở đó gương mặt của Chúa: “Khi tôi thấy một em bé nằm trong xó là tôi thấy Chúa Kitô nằm giữa đống rác”.

Ở đó có những em bé bị tổn thương, đôi khi các em bị chính gia đình mình bỏ rơi và đương nhiên là các em sẽ hận thù mọi người. Thường thường chỉ cần ở với các em, cho các em biết các em được yêu thương, để đến lượt các em, các em có thể tha thứ và yêu thương lại. Linh mục Dauchez tin chắc: «Nơi các em có một ý chí rất mạnh, các em không lấy ác báo ác, các em có một lực siêu nhiên». Chính trong thiện chí anh hùng này mà linh mục thấy bàn tay của Chúa, ở tận cùng đáy các đống rác ở Manila. Các em này chỉ cần một bầu khí gia đình yêu thương.

Khi được hỏi tổ chức của cha cần gì để giúp các em này, cha trả lời: “Chúng tôi cần lời cầu nguyện”. Và cha không hối hận khi dám nói “vấn đề vật chất là vấn đề ngụy tạo”. Không ai có thể lên án cha coi thường nhu cầu thiết yếu của những em này. Với hội ANAK và sự hỗ trợ thường xuyên của Hội Raoul Follereau, họ cung cấp cho các em đủ ăn đủ mặc và giúp các em đến trường. Dù sao các tổ chức này sẽ không làm được gì nếu không có công việc nền tảng là săn sóc tâm hồn các em. Cho ăn, cho mặc, ngay cả cho đến trường nhưng các em không cảm nhận mình được yêu thương thì cũng như “băng một vết thương mưng mủ mà không tẩy trùng trước”, cha tin chắc như vậy.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Lịch Phụng Vụ:

- _ 20/11/2016: LỄ CHÚA KITÔ VUA
- _ 24/11/2016: THANKSGIVING DAY
- _ 27/11/2016: CN I MÙA VỌNG
- _ 04/12/2016: CN II MÙA VỌNG
- _ 08/12/2016: thứ Năm: LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM
- _ 11/12/2016: CN III MÙA VỌNG
- _ 18/12/2016: CN IV MÙA VỌNG
- _ 24/12/ 2016: LỄ VỌNG GIÁNG SINH
- _ 25/12/2016: ĐẠI LỄ MỪNG CHÚA GIÁNG SINH

VƯỜN ADONG & EVA

Bức tâm thư ngậm ngùi

Người ta thường nói: “Hôn nhân là nắm mồ của tình yêu”. Rõ ràng rất có nhiều đôi lứa khi trong tình yêu họ sẵn sàng cùng nắm tay vượt qua những giông bão của cuộc đời, cùng nhau đi tới chân trời của hạnh phúc. Tuy nhiên, chỉ khi họ kết duyên vợ chồng và thực sự bước vào cuộc hôn nhân và cuộc sống gia đình mới có thể hiểu rằng hoá ra để có một gia đình hạnh phúc đòi hỏi sự giúp đỡ, hỗ trợ, cảm thông lẫn nhau từ cả hai phía.

Hôm nay chúng tôi muốn chia sẻ với các bạn một câu chuyện được đăng tải trên trang mạng. Nó không phải là một cuộc sống tình yêu mật ngọt mạnh mẽ, trái lại nó chỉ đơn giản là một câu chuyện rất giản dị và phổ biến trong đời sống nhưng lại thường xuyên xảy ra nhất trong hôn nhân. Có lẽ bài viết này sẽ cung cấp cho bạn một chút cảm hứng...!

Vào một ngày, người chồng sau một ngày làm việc vất vả cố gắng lết thân hình mệt mỏi của mình về nhà. Điều mong mỏi duy nhất của anh lúc này là hy vọng mình có thể nằm dài lên sofa nghỉ ngơi và xem bóng đá, không muốn bị làm phiền bởi bất cứ điều gì. Thực tế, lúc đó anh cũng đã nhận thấy người vợ với dáng vẻ tiêu tụy kiệt sức đang ở trong một tâm trạng rất không tốt. Bởi vì đứa con bé nhất của họ đang khóc âm lên, bất kể người vợ có cố gắng xoa dịu dỗ dành bé ngủ thế nào thằng bé vẫn không chịu. Đến thời điểm đó, người chồng cảm thấy khó chịu vì âm thanh quá ồn ào chỉ muốn bật âm lượng của TV lên cao hơn, không muốn nghe thấy các âm thanh lộn xộn này nữa.

Hành vi này của người chồng đã hoàn toàn kích nổ những áp lực và tủi hổ trong tâm của người vợ bấy lâu nay, cô giận dữ tiến đến cho nhỏ tiếng TV đi, nói một cách không hài lòng “Anh giúp đỡ em trông con và làm chút việc nhà cũng

không đến nỗi chết đi đúng không”. Câu nói này khiến cho người chồng đang mệt mỏi rất tức giận, kết quả anh đã mất đi lý trí và nhất thời nói ra một câu mà khiến tất cả bà mẹ đều có thể sụp đổ: *“Tôi đã làm việc cả ngày còn cô chỉ có ở nhà chơi với con!”*

Câu nói này đã khiến cho người vợ vốn đang phải chịu áp lực rất lớn bộc phát, cặp vợ chồng vừa tức giận vừa tổn thương không ngừng chỉ trích lẫn nhau. Người chồng do quá tức giận nên có nói ra nhiều từ ngữ khó nghe gây tổn thương cho người vợ. Cuối cùng, hai người sau khi một cuộc tranh luận nảy lửa, người vợ đã không thể chịu nổi bùng ra một câu: *“Tôi không thể chịu được nữa rồi”*, sau đó rời đi bỏ lại người chồng ở nhà cùng ngôi nhà bừa bộn và đứa trẻ đang khóc quấy ồn ào.

Từ thời điểm đó, cảm xúc của hai người đi đến bờ vực của sự sụp đổ, người chồng miễn cưỡng buộc phải tiếp nhận làm nốt những công việc mà người vợ đang làm dang dở, cho con ăn, dọn dẹp nhà cửa và sau đó thúc giục chúng lên giường ngủ.

Vốn nghĩ rằng một ngày hỗn loạn đã kết thúc, kết quả đến ngày hôm sau, vợ anh vẫn không về nhà. Người chồng chỉ còn cách xin nghỉ phép ở nhà một ngày để chăm sóc lũ trẻ, làm vai trò một “bà nội trợ đảm đang”. Sau cả ngày vất vả quần vớ lũ trẻ và dọn dẹp nhà cửa anh mới nhận ra rằng nỗi khổ và vất vả của một người vợ tề gia nội trợ là như thế nào.

Người chồng với tâm tình cảm ngộ sâu sắc đã viết cho vợ mình một bức tâm thư nội dung như sau:

“Vợ yêu, anh đã trải nghiệm cảnh phải chăm sóc lũ trẻ trong tiếng la hét và khóc lóc.

Anh cũng đã kinh qua việc phải chạy lên chạy xuống làm đủ thứ việc không tên, thậm chí đến cả thời gian tắm cho bản thân mình cũng không có.

Anh đã từng phải thử làm nhiều công việc một lúc như hâm sữa nóng trong lúc giúp lũ trẻ mặc quần áo và dọn dẹp nhà bếp.

Anh cũng đã hiểu cảm giác bị nhốt cả ngày trời trong nhà và hoàn toàn không có một người bạn nào quá 10 tuổi để trò chuyện.

Anh đã trải nghiệm qua thế nào được gọi là mệt mỏi cả về thể chất lẫn tinh thần. Điều anh muốn làm duy nhất đó là có thể lạng lẽ nằm ngủ trên giường một giấc trọn vẹn trong 20 tiếng. Nhưng trong thực tế, anh chỉ có thể ngủ 3 tiếng đã bị dựng dậy bởi tiếng khóc của con.

Anh đã sử dụng thời gian 2 ngày 2 đêm để trải nghiệm cuộc sống của em, và bây giờ anh đã thật sự có thể nói với em rằng anh đã hiểu.

Anh biết những mệt mỏi của em.

Anh hiểu để làm một người mẹ giống như một sự hy sinh liên tục.

Anh hiểu sự kiệt sức của một bà nội trợ đôi khi nhiều hơn cả 10 giờ so với thời gian khi đi làm.

Anh hiểu rằng việc phải từ bỏ công việc yêu thích của bản thân hay những quan tâm khác của mình chỉ vì để có thể nuôi dạy con mình.

Anh hiểu được cảm giác bị phụ thuộc khi đang có thể tự lập về kinh tế nay lại phải dựa dẫm vào một nửa khác không chắc chắn.

Anh hiểu rằng em không cách nào đi gặp gỡ bạn bè, hay thậm chí đến phòng tập thể dục hay đi mua sắm.

Anh hiểu rằng cảm giác cả ngày ở nhà với lũ trẻ đôi khi như nhắc nhở chúng ta về khung cảnh sống trong cô lập, không theo kịp những phát triển của xã hội.

Anh cũng hiểu rằng cảm giác khi em bị mẹ chồng đột nhiên chỉ trích khi trông con như thế nào. Không có ai có thể hiểu con chúng ta hơn chính mẹ nó.

Anh cũng hiểu rằng để trở thành một người mẹ ở một mức độ nào đó sẽ là một gánh nặng trong môi trường làm việc để đạt được chỗ đứng. Rất ít người sẽ đánh giá cao và tôn trọng các giá trị của các bà nội trợ.

Anh viết thư này không chỉ muốn cho em biết rằng anh rất nhớ em, mà là thực tâm muốn em biết được rằng:

“Từ trước đến giờ em là một người vợ thật dũng cảm, em đã làm rất tuyệt vời, anh thực sự rất biết ơn về điều đó. Trong thực tế, mọi thứ em làm anh luôn biết, chỉ có điều anh chưa bao giờ muốn đối diện với nó.”

Một cuộc hôn nhân, một gia đình hạnh phúc trên thực tế đều cần 2 người nỗ lực phấn đấu và duy trì nó. Công việc tất nhiên có những sự phiền não mệt mỏi của riêng nó, nhưng cũng như vậy các bà nội trợ quanh năm đều bị “kiệt sức” bởi gia đình bé nhỏ của mình mà không được nghỉ một giờ phút nào. Với vai trò là một phần trong gia đình này, các cặp vợ chồng đòi hỏi cần phải có sự đồng cảm và tôn trọng lẫn nhau, trân trọng sẵn sàng hy sinh cho gia đình bé nhỏ của chính mình.

Tình yêu thật sự không vĩ đại như bạn tưởng, có rất nhiều tình cảm giữa cặp vợ chồng dần trở nên cạn kiệt bởi những điều nhỏ nhặt hàng ngày trong cuộc sống. Nếu một người luôn ở bên bạn và thường gây sự với bạn nhưng chưa bao giờ rời bỏ bạn, hãy trân quý họ! Tình yêu là một thứ giúp chúng ta gắn bó với nhau nhưng nó vẫn không phải là một thứ trường tồn, chỉ khi chúng ta luôn giữ một sự từ bi, bao dung bên mình, khi đó tình yêu mới trở thành vĩnh cửu và hạnh phúc mới ở bên bạn mãi mãi.

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Nursing Home, Một Chiều Mưa Bão

Người đàn bà đến bên cửa sổ ghé mắt nhìn ra ngoài trời. Qua lớp mưa mù dày đặc trắng xoá ngoài kia bà chẳng nhìn thấy được gì ngoài những tia chớp xé toạt

không gian kèm theo hàng loạt tiếng sấm như long lữ đất trời. Thời tiết chiều nay quá xấu, xấu hơn người ta đã dự đoán và xấu hơn sự suy nghĩ của Quang, đứa con trai lớn của bà. Đã mấy tháng rồi nó mới có dịp bay về thăm bà vậy mà hôm nay trời lại mưa bão quá chừng!

Trước khi lên máy bay nó còn gọi báo cho bà biết:

- Bên đây thời tiết đẹp lắm má! Mong rằng khi con bay sang đến Cali thì trời quang mây tạnh, con sẽ chở má đi ăn và ở chơi với má đến tối mới về lại khách sạn.

Bà biết Quang đã đặt mua vé máy bay hơn hai tuần trước nên chuyện mưa bão hoàn toàn là do "ý trời". Hôm Quang gọi điện thoại báo tin sẽ sang thăm và ở chơi gần một tuần lễ, bà thật vui mừng và không tin vào tai mình, nhưng vẫn thấy lo lo trong lòng nên đã hỏi lại:

- Lần này con qua thăm má lâu vậy mà sao lại đi có một mình vậy con?

Quang hiểu ý má nên nói ngay để bà yên tâm:

- Hè này ba má vợ con từ Việt Nam sang thăm và ở chơi với tụi con trong vòng ba tháng. Họ đã ở nhà con được sáu tuần rồi, giờ đây muốn đi thăm bà con ở những tiểu bang khác. Nhân tiện mấy đứa nhỏ được nghỉ hè nên vợ con sẽ dắt chúng đi chơi cùng ông bà Ngoại. Con nghĩ đây là dịp hay nhất để sang "hủ hỉ" với má ít hôm để má đỡ buồn!

Bà có tất cả ba người con. Quang là anh cả và cũng là đứa quan tâm đến bà nhất nhưng ông trời cũng khá trớ trêu nên hai mẹ con gần như lúc nào cũng sống xa nhau. Hồi nó mới 13 tuổi đã phải theo ba xuống tàu vượt biên. Gần mười năm sau hai má con mới gặp lại thì nó đã trưởng thành và thường xuyên phải đi công tác xa nhà nên hai người cũng ít có dịp sống cạnh nhau. Nó là đứa vất vả với gia đình nhiều nhất và cũng là đứa có hiếu nhất trong mấy anh em. Ngay từ những ngày mới đặt chân lên nước Mỹ nó đã đi bỏ báo, chạy bàn làm đủ thứ việc để kiếm tiền phụ giúp ba lo cho má và hai em còn kẹt ở lại Việt Nam. Rồi đến khi xong lớp mười hai thay vì vào Đại Học thì nó lại quyết định theo khóa đào tạo chuyên viên kỹ thuật hai năm để sớm ra trường kiếm việc làm phụ giúp ba bảo lãnh một nửa gia đình sang Mỹ đoàn tụ. Phải chờ đến khi nhà cửa đã ổn định, các em đã vào đại học hết nó mới chịu quay lại trường để lấy bằng Kỹ Sư Xây Dựng. Hai đứa em nó thì may mắn hơn thằng anh rất nhiều vì không phải nếm mùi "vượt biên" và lúc nào cũng có mẹ bên cạnh chăm sóc. Có lẽ chính vì thế mà tụi nó không có những đức tính chịu thương, chịu khó như anh của chúng. Con gái lớn của bà sau khi xong trung học thì vào Y Khoa rồi tốt nghiệp Bác Sĩ một cách khá dễ dàng, nó ra trường hai năm sau thì kết hôn với anh chàng Mỹ trắng lớn hơn vài tuổi và cùng học chuyên ngành Giải Phẫu. Cuộc sống của hai vợ chồng nó cũng khá hạnh phúc. Bà mừng cho con gái của mình.

Riêng thằng Út sau khi xong Đại Học ngành Tài Chính đã về đầu quân cho

một hãng xe hơi khá nổi tiếng trong vùng. Làm được vài năm thì nó kết hôn với một cô Việt Nam vốn thuộc dòng danh gia quý tộc từ trước năm 1975 tại Sài Gòn. Vợ chồng nó cũng khá đậm ấm. Bà cũng mừng cho thằng Út của mình. Tuy nhiên, điều lo lắng nhất của vợ chồng bà là Quang đã ngoài ba mươi tuổi mà vẫn chưa chịu cưới vợ. Thấy ba má cứ hỏi thúc chuyện vợ con thì nó bảo:

- Má ơi! Mấy cô Việt Nam lớn lên bên này nhìn cao lắm con với không tới nổi đâu, còn mấy nàng người Mỹ thì lại không phù hợp với tính cách của con. Chắc ba má còn lâu lắm mới có "cháu Nội đích tôn" để ấm lòng!

Ấy vậy mà chỉ vài năm sau đó khi nhà máy chuyển sang làm việc ở Florida thì Quang tình cờ quen với một cô du học sinh Việt Nam mới ra trường và đang đến hãng nó xin việc. Hai đứa quen nhau, yêu nhau và tiến đến hôn nhân như là một duyên phận được sắp xếp từ kiếp nào! Bà cũng mừng cho tụi nó quá!

Có thể nói đây là khoảng thời gian viên mãn nhất của gia đình bà khi con cái đã lớn, đều thành đạt và có cuộc sống khá ổn định. Sau những chia cắt, mất mát, hy sinh giờ đây vợ chồng bà đã có thể mỉm cười khi thấy thành quả của mình gieo trồng bấy lâu nay đã sinh quả ngọt.

*

Nhưng rồi tai ương hoạn nạn bỗng đổ xuống cho gia đình bà một cách bất thành linh! Mười năm trước chồng bà được phát hiện có khối u trong trong não. Bệnh trạng của ông biến chuyển quá nhanh và ông đã ra đi chỉ trong vòng vài tháng sau đó. Ông mất quá bất ngờ khiến cho bà thật sự bị hụt hẫng, biết bao dự tính mà hai vợ chồng bà đã phác thảo cho tuổi già của hai người đành phải bỏ dở dang. Năm đó bà mới 62, vẫn còn đi làm part-time nhưng vì tinh thần và sức khỏe quá suy sụp nên các con đã khuyên thôi má hãy về hưu sớm đi, tụi con đủ khả năng lo cho má mà. Bà cũng không thể nào làm khác hơn vì thấy sức khỏe của mình ngày càng xuống dốc trầm trọng!

Khi chồng mất rồi bà mới cảm nhận hết nỗi trợ trọi trên đời. Bốn mươi hai năm cùng sánh bước bên nhau, tuy có một khoảng thời gian chia cắt nhưng họ vẫn luôn tin tưởng sẽ có ngày trùng phùng. Giờ đây chỉ còn lại một mình bà lủi thủi ra vào trong căn nhà trống, bà bắt đầu thấy sợ bóng đêm, sợ một mình, sợ ngày dài và sợ cả đêm thâu. Bác sĩ cho biết bà đang bị trầm cảm nặng, trước mắt cần phải thay đổi môi trường sống thì mới mong thuyên giảm.

Ba đứa con họp lại bàn với nhau sẽ đưa má về ở với ai? Trước tiên vợ chồng Quang có mời bà sang ở với tụi nó, bà cũng muốn lắm nhưng ngặt một nỗi nó cứ đi công tác xa nhà luôn nên bà ở lại Cali vẫn hay hơn. Dầu sao bên này bà vẫn còn hai đứa con và đám cháu Nội, Ngoại. Nhưng giữa đứa con gái và thằng Út bà sẽ chọn ai? Nhất định bà không muốn sẽ trở thành người-nước-ngoài khi sống trong gia đình của con gái mình, tụi nó nói toàn tiếng Mỹ, làm sao bà có thể hoà nhập được. Cuối cùng bà quyết định về ở với thằng Út, vợ nó đang mang bầu

đưa thứ hai bà nghĩ mình sẽ có thể "hộ họ" chúng trông chừng đám cháu Nội sau này.

Nghĩ như thế nên bà quyết định bán căn nhà bốn phòng ngủ của mình để đưa tiền cho thằng Út mượn-vốn-làm-ăn. Với số tiền của bà cộng thêm tiền của ba má vợ, tiền vay ngân hàng và tiền dành dụm của hai vợ chồng nó bấy lâu nay cũng tạm đủ cho thằng Út "ra riêng" mở một đại lý bán xe khá khang trang. Đồng thời từ ngôi nhà nhỏ ba phòng ngủ hai vợ chồng nó đã mua một căn nhà trên núi thật tráng lệ.

Lúc còn sống trong căn nhà nhỏ mỗi ngày bà còn thấy thằng Út, nhưng từ khi dọn sang nhà mới bà hầu như không thấy mặt con mình đâu nữa cả. Nó đang bơi trong cả núi công việc nên làm sao có thời gian dành cho bà! Thêm vào đó căn nhà rộng lớn thênh thang quá, nó dường như kéo tình mẹ con của bà ngày càng xa thêm. Khi thằng Út đi làm về thì bà đã an giấc, vào buổi sáng lúc bà đang lui cui lo điếm tâm sáng cho cả nhà thì nó từ trên lầu đi xuống tai vẫn áp vào cái điện thoại, nó đưa tay vẫy vẫy như chào bà rồi đi thẳng vào garage lấy xe đến chỗ làm.

Chỉ vào dịp cuối tuần thì thằng Út mới nghỉ trọn vẹn ở nhà vào ngày Chúa Nhật. Đây là lúc nó dành thời gian cho vợ con của nó! Thường gia đình nó hay đi chơi cả ngày, khi về đến nhà thì vợ chồng con cái kéo nhau lên lầu, sau khi hỏi thăm bà vài câu xã giao lấy lệ. Mùa hè gia đình nó đi chơi xa có khi một hay hai tuần mới về.

Bà ở nhà bơ vơ, buồn tủi, đơn độc. Lúc đó bà chỉ biết khóc thầm một mình với mây trời, hoa lá và chim chóc trong vườn.

Còn đứa con gái của bà thì cũng không khá hơn em nó chút nào. Từ ngày bà dọn về sống với thằng Út nó chỉ ghé thăm bà "năm khi, mười họa" lấy có bây giờ má ở xa quá và cao quá con phải lái xe cả tiếng đồng hồ mới đến nơi. Nó luôn than thở rằng lúc này con phải vừa đi dạy, vừa làm việc trong bệnh viện nên bận lắm má à! Bà chỉ biết cười buồn mà chẳng nói được lời nào!

Khoảng thời gian này niềm vui hiếm hoi nhất của bà là mỗi lần Quang về thăm. Đó là dịp duy nhất mà gia đình cùng sum họp bên nhau. Trong một lần cả nhà đang quây quần bên bàn ăn thì bà buông đũa nhìn từng đứa con của mình rồi chậm rãi nói:

- Má xin các con hãy giúp má thực hiện ước nguyện cuối cùng của đời mình. Mọi người bỗng im lặng và đổ dồn ánh mắt về phía bà. Quang hỏi bà với giọng khá ôn tồn:

- Chuyện gì vậy má. Má hãy nói cho mấy anh em tụi con biết ngay đi.

Bà cười buồn và chậm rãi nói:

- Má muốn vào Nursing Home ở con à! Má nghĩ trong đó sẽ tốt cho má và tốt cho cả ... các con nữa. Từ nay các con

trước!

Quang im lặng suy nghĩ vài giây rồi ngẩng lên nhìn hai đứa em. Chúng nó đang cúi mặt lẩn tránh ánh mắt của anh. Quang đã hiểu ra tất cả rồi và bằng giọng khá điềm tĩnh, anh nói:

- Ngày mai chúng con sẽ chở má đi chọn Viện Dưỡng Lão. Nếu má thấy ưng ý cái nào nhất thì tụi con sẽ thu xếp cho má vào ở ngay trước khi gia đình con về lại Florida. Con hứa trong thời gian tới sẽ bay qua thăm má thường xuyên hơn. Sáng hôm sau thằng Út lấy cớ có hẹn với khách hàng và cô con gái của bà bảo phải trực bệnh viện nên cả hai không thể đi cùng. Chỉ có vợ chồng Quang dẫn bà đi chọn Nursing Home. Mặc cho Quang nài nỉ khuyên bà hãy chọn một nơi "cao cấp" chút để ở nhưng bà nhất định từ chối. Cuối cùng bà đã vào sống trong Viện Dưỡng Lão này vì thấy không khí và cách phục vụ của mọi người khá chu đáo, thân thiện. Nhưng điều quan trọng nhất khiến bà đưa ra quyết định này là vì nó nằm ở khoảng giữa và không xa nhà của hai đứa con là bao, cũng tiện đường cho tụi nó có đi đâu thì dễ dàng tập vô thăm bà.

Những suy tính của bà tưởng sẽ khả thi nhưng suốt thời gian hơn ba năm bà sống trong Viện Dưỡng Lão cho đến nay thằng Út chỉ đến thăm bà đếm chưa đủ trên mười đầu ngón tay. Lý do nó đưa ra chính đáng quá mà; má ơi dạo này con mới mở thêm một cái chi nhánh bán xe nữa ở tiểu bang khác nên phải bay đi bay về như con thoi. Mỗi lần nó đến thăm bà chừng độ nửa tiếng là tối đa nhưng nó nói chuyện với bà thì ít mà nói với cái điện thoại của nó thì nhiều. Bà đâm ra mang mặc cảm làm phiền nó, nên có lần bà đã bảo:

- Chừng nào con có thời gian rảnh rỗi thì thu xếp vô thăm má. Má ở trong này cũng tốt lắm, các Bác Sĩ, Y Tá và nhân viên đều rất tận tình, chu đáo. Con cứ yên tâm mà lo công việc của mình.

Thế là sau này nó chỉ nhắn tin "thăm" bà trên điện thoại là chủ yếu. Vậy cũng tốt cho nó và cả cho bà. Bà khỏi phải mong ngóng và chờ đợi những lần nó đến thăm và nếu vì lý do gì đó nó không đến được thì bà sẽ không phải buồn suốt mấy ngày liền. Thêm một điều nữa là từ ngày dọn vào đây sống bà không hề thấy bóng dáng của con dâu và ba đứa cháu Nội đâu cả. Bà nhớ ba đứa cháu của mình nhiều lắm vì bà cũng đã từng gần gũi, chăm sóc chúng suốt năm năm trời rồi còn gì. Sau này bà mới biết rằng hai vợ chồng thằng Út không muốn dẫn con vô đây thăm bà Nội vì sợ môi trường sống của người già sẽ dễ lây bệnh cho tụi nhỏ!!!

Con gái của bà thì cũng không hơn gì em nó. Lúc trước nó hay tạt vô thăm bà trên đường đi làm về nhưng cũng chỉ là vài tháng một lần, mà lần nào nó cũng đều than rằng lúc này con bận dữ lắm vì sắp tới Mark và Ben sẽ vào Đại Học, tụi con đang cật lực kiếm tiền để chuẩn bị cho hai anh em nó vào Harvard hay Yale. Tính sơ sơ chi phí của hai đứa sau bốn năm cũng cỡ nửa triệu đô la là ít. Đây

cũng là một lý do chính đáng nó đưa ra khi không thể vào thăm bà thường-xuyên-như-trước. Bà chỉ nuốt nước mắt vào lòng. Nhớ mới ngày nào lúc ba mẹ con còn ở lại Việt Nam, khi chồng và con trai còn ở đảo, mỗi ngày bà phải đi buôn bán nên thường gửi con cho hàng xóm ngó chừng dùm. Chiều nào về tới nhà cũng thấy hai chị em nó mếu máo đứng chờ; hôm nào bà nghỉ bán thì tụi nó mừng lắm, xúm xít bên má không rời nửa bước. Giờ đây mọi việc đã khác xưa rồi! Các con nay đã lớn. Bà thì đã già. Tụi nó cần gì ở bà nữa chứ?!

Càng nghĩ bà càng thương cho thằng Quang. Cứ mỗi buổi chiều sau khi ra khỏi hãng là nó gọi nói chuyện với bà suốt đoạn đường lái xe về nhà. Rồi thì cách vài tháng là nó bay sang thăm bà một lần, nếu là dịp lễ thì nó đi với vợ con, thường thì nó bay sang một mình ở chơi với bà từ chiều Thứ Sáu đến chiều Chúa Nhật thì về, để sáng thứ hai đi làm sớm. Hai mẹ con tuy xa nhưng cũng thật gần. Nó là niềm an ủi duy nhất mà bà có được ở tuổi gần đất xa trời này.

*

Vào sống trong Viện Dưỡng Lão lâu ngày bà càng thấy thương cho những người đồng cảnh ngộ như mình. Cho dù họ là Trắng, Đen, Vàng hay... "pha trộn" thì họ và bà cũng đều có chung một nỗi buồn của tuổi già như nhau. Ở trong này mỗi khi ai đó có con cái sắp sửa vô thăm là dễ biết lắm. Họ sẽ chọn rộn chàng ràng suốt từ mấy hôm trước. Họ nói năng huyền thuyên, cười đùa luôn miệng. Đó là dịp cho họ lột những bộ cánh lâu ngày được cất kỹ trong tủ ra mặc thử, đi tới đi lui ngắm nhìn mình trong gương, như sắp chuẩn bị đi dự giải Oscar. Thiết nghĩ vào thời điểm 50 hay 60 năm trước thì buổi hẹn hò đầu tiên của họ chắc cũng chỉ hân hoan và hạnh phúc đến thế là cùng!

Có lần một bà Mỹ Trắng sống cạnh phòng bà khoe rằng ngày mai con trai của bà ấy sẽ đến thăm và chở đi xem phim vì là Sinh Nhật 80 tuổi của bà. Nhiều người đã đến chúc mừng cho bà mẹ hạnh phúc này. Tới ngày hẹn, bà mẹ đó đã dậy thật sớm, ngồi trang điểm hàng giờ thật cẩn thận trước gương và thay bộ đầm mới nhất chưa một lần mặc qua rồi chờ con trai đến đón. Thời gian chậm rãi trôi qua một giờ, hai giờ... cho đến bốn, năm giờ đồng hồ sau bà vẫn không thấy bóng dáng con mình đâu cả. Bà sốt ruột gọi cho nó nhưng điện thoại đã tắt máy rồi!!! Cuối cùng, một nhân viên của Nursing Home với vẻ mặt đầy ái ngại đã mang đến trao cho bà một bó hoa thật lớn, thật đẹp và một tấm thiệp với biết bao lời lẽ thật hoa mỹ. Lý do con bà không đến được vì có công việc đột xuất vào giờ chót và anh ta hứa sẽ đến thăm mẹ vào một-dịp-khác.

Bà mẹ đáng thương kia đã ôm bó hoa và chết lặng trong lòng. Không ai dám bước đến để an ủi bà một lời nào cả. Bà lẳng lẳng ôm bó hoa vô phòng mình, lẳng lẳng đặt nó lên giường và sáng hôm sau bà đã lẳng lẳng ra đi với chiếc áo đầm mới tinh còn mặc trên người.

Người mẹ tội nghiệp kia cũng mang

một đứa con bận rộn như hai đứa con của bà. Tuy nhiên, sức chịu đựng của bà xem chừng tốt hơn người mẹ kia vì con gái và thằng Út cũng đã từng thất hứa với bà khá nhiều lần!!! Cũng từ sau cái chết của bà-hàng-xóm mọi người đã cảnh báo với nhau rằng không được tin bất kỳ lời hứa hão nào cả, dù cho đó là lời hứa của nùm ruột mà mình đã để ra!

*

Mải lo suy nghĩ miên man mà bà quên khuấy rằng mưa ngoài trời đã tạnh từ bao giờ. Ngó nhìn đồng hồ. Ôi chao trễ quá rồi! Quang có nói khoảng ba giờ máy bay sẽ đáp xuống, con mang hành lý rất gọn nhẹ nên sẽ ra mướn xe liền; chắc trễ lắm là năm giờ con sẽ đến chỗ của má. Bây giờ đã gần tám giờ tối rồi nhưng vì mùa hè nên trời vẫn còn sáng, bà nghĩ chuyến bay của con mình chắc đã tạm hoãn ở đâu đó và có lẽ nó cũng sắp đến rồi. Bà nhìn ra cửa sổ lần nữa, những tia nắng yếu ớt bắt đầu chiếu xuyên qua các đám mây đen còn lảng đảng trên cao. Từng mảng bầu trời trong xanh dần xuất hiện sau gần một ngày lẫn trốn biệt tăm. Trong niềm vui mừng khôn tả bà lục trong ngăn kéo lấy thỏi son đã lâu ngày không dùng tới, bà cầm nó lên định tô phớt hồng đôi môi của mình thì mắt bà bỗng vô tình dừng lại ở cái TV đang treo trên tường. Tiếng cô xướng ngôn viên đang thông báo trong mục Breaking News cho hay chiếc máy bay mang số 707 của hãng hàng không XXX đến từ Florida đã gặp tai nạn khi đáp xuống đường băng tại phi trường Los Angeles vào lúc 3:10pm chiều hôm nay do thời tiết quá xấu. Một nhân viên của phi hành đoàn và vài hành khách đã bị thương nặng, những nạn nhân đã được đưa vào bệnh viện hiện trong tình trạng khá nguy kịch. Mọi chi tiết sẽ được thông báo sau.

Thỏi son trong tay bà rơi ngay xuống đất. Bà thấy như mọi thứ đều tối sầm lại. Ngay khi lúc đó bà nghe ngực mình đau khủng khiếp như không còn đủ hơi sức để thở. Bà cũng không còn kiểm soát được tứ chi của mình nữa nên đành để nó đổ quy xuống sàn nhà. Trong giây phút giữa đôi bờ sanh tử bà bỗng nghe tiếng con trai của mình gào lên thản thốt: "Má ơi! Con đây nè má!" Bà cố nhướn mắt lên nhìn gương mặt thân yêu của con mình lần sau cuối, mím môi cười đầy mãn nguyện với nó, rồi thanh thản từ từ khép mắt lại.

Một chiều mưa bão trong Nursing Home có một người mẹ đã vĩnh viễn ra đi và có một đứa con đã vĩnh viễn mất mẹ!

Chuyện bình thường cũng như bao chuyện bình thường khác đã xảy ra trên thế gian! Người ta đến cuộc đời này với những hạnh phúc, những khổ đau rất riêng và cũng rất chung để rồi lần lượt ra đi sớm hay muộn, trước hay sau ... không trừ một ai!

Kiếp người vốn dĩ chỉ là duyên hợp. Chỉ là vô thường!

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đồi Đồi

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đồi Đồi có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 70060 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đây quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thuý Trần**

Laura Cam G. Ho Tel: 562 607-9225

Broker-Certified Agent

Chuyên Hướng Dẫn và Ghi Danh Miễn Phí Medicare & Covered CA

- Quý vị gần đến 65 tuổi hoặc đang có Medicare.
- Giúp giải đáp mọi vấn đề về Medicare.
- Giúp chọn bảo hiểm và tổ hợp nhiều quyền lợi nhất.
- Giúp ghi danh Covered CA trong mọi trường hợp

EJ Belle Tiệm TócMDay SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bầy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÕ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com

Giáo Xứ Trang Cảnh

Nghi Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:

13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Tiệm nail vùng Hemet

Cần thợ tay chân nước lớn tuổi, mới có bằng OK, tiệm đông khách walk-in, khách sang, tip hậu, income cao.

Cell Phone: 951-907-4442 Tel: 951-652-4538

Vườn Cây Mỹ Tho

Có bán hầu hết các loại cây ăn trái. Đặc biệt: có 2 loại cây thuốc trị cảm và ngăn ngừa được các bệnh như: Tiểu Đường, Cao Máu, Mỡ trong máu, lọc gan. Nhận thẻ tín dụng

Địa Chỉ: 19644 Grand Ave, Lake Elsinore CA 92530.

Phone: 940 284 6219 hoặc 940-284-5055

**Chuyên môn sản xuất hạt vẹt
lộ organic**

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Lemongrass Asian Cuisine

Lemongrass Asian Cuisine is home to the finest Thai infusion and Vietnamese food in the Inland Empire
3376 Wentworth Dr, Hemet, CA 92545
(951) 766-1506
Website: www.lemongrasshemet.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

**Nhận Sửa Các Loại Máy
Vi Tính**

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

**IVY Springs
Medical Care**

Bách Nguyễn, MD
Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: 951-303- 8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi
Tel. 951-305-1798

Furniture for Sale

Nếu ai có cần mua furniture,
xin liên lạc với Chị Sa
Tel. : 951-249-2190

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design
Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran
Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cổ. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xăm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103, Temecula, CA 92591.

Sửa computers & labtops

Nhận sửa computers, labtops các loại. Giá rẻ cho mọi người.

Liên lạc KHOA NGUYEN @ 951.834.7709 hoặc
951.834.6312.

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisrealestate.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmiledental.com